Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Rusalii

Cu duhul plin de duioşie şi de milă şi de grijă părintească, aşa cobor Eu, Domnul, cuvântul Meu peste pământ pentru poporul Meu de azi din mijlocul neamului român. Se tot încearcă săgeţi dureroase spre locul şi taina coborârii cuvântului Meu din zilele acestea, dar Eu merg înainte cu iubire şi cu durere, iar taina coborârii cuvântului Meu nu stă din cursul ei, căci râul vieţii este cuvântul Meu peste pământ şi peste om, iar cine bea din el, crezându-l şi iubindu-l de lucrare a vieţii lui şi de cale a Mea printre oameni, acela va fi biruitor lângă Mine şi Mă voi arăta cu el înaintea multor noroade necredincioase care-şi risipesc viaţa, nedându-o lui Dumnezeu, Cel ce este viaţa oamenilor.

O, ce drag ar trebui să-i fie omului cu Mine şi cu râul cuvântului Meu peste viaţa lui! O, ce slab, ce mort e omul care aude de la Mine cuvântul facerii lui şi al mângâierii Mele pentru om, şi el rămâne rece şi străin de dragostea Mea, cu care-Mi strâng la sân pe cei credincioşi, pe cei curaţi cu inima pentru Mine! Cei curaţi cu inima pentru Mine aceia sunt aşa şi pentru semenii lor, iar cei ce nu au inima curată pentru Mine şi pentru semenii lor, aceia nici pentru ei nu au inima curată, şi se joacă cu viaţa lor după mintea lor cea omenească, după cele ce se văd, iubite de om şi apoi făcute de el ca să-i ţină de bucurie şi să-l facă să uite că bucuria e lucru sfânt, e Domnul cu omul pe pământ, călăuzindu-l şi îngrijindu-l pe el părinteşte şi învăţându-l dumnezeieşte în toţi paşii lui pe pământ.

Îmi întăresc la porţi veghea cea pentru venirea Mea la tine cuvânt, poporul Meu, şi mereu, mereu îmi voi întări venirea Mea la tine, căci tu eşti acum casa Mea pe pământ, familia Mea de fii, Betania Mea de fraţi plini de credinţă, bucuria şi mângâierea Mea în grelele dureri pe care le port cu cei ce Mă poartă ca să fiu pe pământ cuvânt, şi le port cu tine când te văd că ţi-e milă de mersul Meu cel greu, băgându-te sub crucea Mea cea de azi şi miluindu-Mă cu mila ta de fiu când sunt atât de lovit în mersul Meu, atât de părăsit de cei ce trebuia să-Mi fie fii până la sfârşit prin mersul Meu cel greu, mai bine de cincizeci de ani purtat cu cei ce Mi-au rămas credincioşi durerilor Mele cele de şapte mii de ani de la om. N-am bogăţie mai mare nici în cer, nici pe pământ ca atunci când Eu am fii credincioşi lucrului Meu cel greu între Mine şi om ca să-l fac pe om să Mă cunoască de Dumnezeu al său pe pământ, şi în veşnicie apoi.

îţi întăresc prin cuvântul Meu credinţa cea pentru Mine şi iubirea, poporul Meu, şi prin ele tu să ai nădejde mare că Domnul este biruitor pe pământ şi că te ţine în mână prin greu. îţi dau, fiule, puteri îngereşti, slujiri îngereşti în lucrul pe care ţi l-am dat să-l împlineşti acum în curţile Mele cu tine pentru ordinea şi curăţenia a toate locurile câte sunt pe pământul cel sfinţit de Mine pentru tine şi pentru cei ce îmi slujesc. Multă, multă curăţenie trebuie să fie peste tot în locurile pecetluite de Mine pentru slava Mea, pentru statul Meu cu tine pe pământ, poporul Meu. Cobor în ziua aceasta cuvânt de binecuvântare pentru lucrul pe care îl începem acum în curţile Mele cu tine, şi îţi voi da îngeri slujitori, şi te vor sprijini din cer şi de pe pământ îngerii, popor iubit, şi apoi ne vom odihni iarăşi, căci fiecare lucrare îşi are lucrul ei şi apoi odihna ei după împlinirea ei. Te înzestrez cu duhul păcii sfinte în tot timpul lucrului Meu cu tine pentru zidirea ce o începem acum, şi binecuvântată de Tatăl, de Fiul şi de Duhul Sfânt să fie această zidire, care va sluji ordinei şi curăţeniei pentru cele ce sunt şi slujesc îngrijirii lucrării Mele cu tine şi a mersului ei pe pământ. Amin.

În toate locurile Mele cu poporul Meu trebuie să fie frumos, curat şi sfânt, iar fiecare lucru de care ne servim să-şi aibă bine locul şi lucrul său, căci pe pământ cu tine trebuie să fie ca în cer, nu ca în lume, poporul Meu, şi trebuie să fiu Eu cu tine întru toate, tată, şi să-ţi îngrijesc paşii şi tot mersul tău cu Mine pe pământ. Toate trebuiesc lucrate cu duh gospodăresc, cu duh

frumos, şi tot aşa să fie şi folosite apoi. La fel ca şi cele duhovniceşti ale sufletului, tot aşa trebuie să fie şi cele de trebuinţă trupului şi slujirii Mele cu voi. Tot lucrul trebuie să-şi aibă rostul şi locul lui, iar Eu mereu Mi-am învăţat poporul pentru lucrul curăţeniei, care sfinţeşte locul şi omul şi care Mă odihneşte pe Mine în tot lucrul şi locul Meu cu omul. Mi-am ales în acest sătuţ locul noii Mele împărăţii pe pământ, căci cu cei ce zic că-Mi sunt slujitori şi casă Mie nu Mi-am găsit odihna, căci împărăţesc ei şi lumea în toate locurile în care ei se aşează ca slujitori pentru Dumnezeu înaintea oamenilor. Aici însă cârmuieşte cuvântul Meu peste fii şi binecuvântarea Mea prin cuvântul gurii Mele pentru toate lucrările Mele cu ei, şi au îngerii în slujire cei ce ascultă după cuvântul Meu de peste ei.

O, îngeraşi miloşi şi tari prin slujire, apropiaţi-vă şi slujiţi zidirii care începe acum să-şi arate faţa şi apoi slujirea ei pentru lucrările Mele, pentru toate câte se împletesc între ele ca să fie de slujire Mie în poporul Meu care-Mi slujeşte, şi vom lucra şi vom sfârşi lucrul, şi apoi ne vom odihni de el. Amin.

– Aşa Te vom asculta, Stăpâne mare în cer şi pe pământ peste noi şi peste fii, şi vom lucra cu ei şi în ei şi pentru ei, spre slava lucrărilor Tale cu cei credincioşi Ţie în zile de venire a Ta cuvânt pe pământ ca să-Ţi hrăneşti cu el îngerii şi sfinţii, şi pe cei de pe pământ care au parte la masa Ta de cuvânt, căci noi, cei din cer, nu avem altă hrană decât cuvântul gurii Tale, Stăpâne Doamne, şi vom sluji acum lucrării cuvântului Tău, care ne dă de lucru în fiii Tăi, în cei care-Ţi urmează cuvântul, şi vom lucra cu ei şi din ei şi în ei, şi Tu le vei da lor puteri şi toată înţelegerea cea de sus a celor ce se vor lucra. Slavă Ţie prin toate ale Tale, îţi spun Ţie îngerii slujitori lucrărilor Tale în zilele acestea când Tu cuvintezi iarăşi pe pământ cuvântul facerii lumii, naşterea din nou a lumii, Dumnezeule Făcător văzutelor şi nevăzutelor Tale, cerul cel nou şi pământul cel nou! Toate cele ce sunt cerul cel nou sunt cele nevăzute ale Tale, iar cele ce le faci şi se văd sunt pământul Tău cel nou, şi curând îşi vor lucra unirea la cuvântul Tău, iar slava Ta se va ivi în toată strălucirea ei peste cei credincioşi şi peste cei necredincioşi, pentru unii spre mângâiere, iar pentru ceilalţi spre judecată, şi aceasta va fi judecata celor necredincioşi, şi nu altfel va fi ea. Amin.

– O, îngeraşi slujitori Mie şi lucrărilor Mele cu omul între pământ şi cer! O, ce Mă doare de la cei îndoielnici, de la cei ce se smintesc, de la cei ce nu-Mi rămân la sân, de la cei ce se smulg din braţul Meu şi se duc în lume, după ce Eu i-am primit pe ei şi i-am iertat şi i-am hrănit şi i-am împodobit pentru Mine, nu pentru lume, şi ei se duc apoi şi se dezbracă de toate podoabele date lor de la Mine, căci Eu le ridic pe ele de peste ei când ei Mă părăsesc! O, ce Mă doare de la mintea lor cea rece, de la ochiul lor cel vinovat de răutate, de la neiubirea lor, de la lucrarea lor cea răzvrătită şi răzleaţă acum departe, departe de planurile Mele şi de mersul Meu cel de azi! O, ce socoteală omenească îşi fac ei pentru ei acum! O, ce departe sunt de Mine cei ce se răzvrătesc şi se duc din staulul Meu! O, ce mult au căzut cu mintea şi cu inima dacă s-au răzvrătit şi s-au tras apoi în lături ca să nu mai fie cu Mine şi cu această cale a Mea de la Tatăl la om! O, cum să-i strig dacă ei se aud pe ei, unii pe alţii şi atât, iar pe Mine Mă numesc Cel mincinos? O, mai bine vă era vouă să rămâneţi cu Mine, fiilor care aţi plecat din braţul Meu! Eu v-aş fi iertat pe voi de toate durerile şi bubele pe care Mi le-aţi făcut pe Duhul şi pe faţa Mea. Voi însă v-aţi făcut brâncă unul altuia ca să căderi din braţul Meu şi să nu mai fiţi ai Mei, şi aţi zis că vă faceţi bine unul altuia, fiilor, şi aşa M-aţi îndurerat voi şi aţi pus pată pe faţa Mea, şi joaca voastră pe seama lucrării Mele a făcut nuntă duhului rău cu voi şi v-a zdrobit, tată, iar Eu vă plâng acum.

O, ce mare duşman pentru om este necredinţa, după ce el Mă urmează o vreme cu credinţă! O, ce mare tâlhar de suflet este îndoiala şi sminteala, pe care şi le iau de călăuză cei ce cad din bărcuţa Mea cu fii în ea! Spun acestea din pricina adâncii Mele dureri, pe care Mi-au făcut-o cei ce s-au tras din braţul Meu cel plin cu fii, şi spun cu jale, şi Mă văd sfinţii şi îngerii şi plâng cu Mine de jalea Mea. Eu dau să-i iert pe cei ce-Mi fac dureri, dar sfinţii şi îngerii se strâng lângă jalea Mea şi-Mi amintesc de faţa lucrării Mele, atât de lovită şi de împroşcată acum de la fiii cei

răzvrătiţi, de la cele duşmănoase ale inimii lor, nemulţumite şi neumilite pe calea Mea cu ei până acum.

O, ce durere pe Mine când omul se ridică mai mare ca Mine, mai judecător ca Mine ca să judece el ca un om! Ce bine-şi face unul ca acela? O, ce găseşte cel ce lucrează aşa?

– Ascultă-ne, Doamne, pe noi, sfinţii Tăi! Jalea Ta e grea de la cei ce, lovind, au fugit şi Te-au părăsit şi, dispreţuind pe cei rămaşi cu Tine, s-au ascuns şi stau în duhul lor şi-şi fac rost de necredinţă, dar ea nu le va ţine de cald, căci nimic, nimic nu poate necredinţa. Acum stăm înaintea Ta şi aşteptăm binecuvântarea Ta ca să lucrăm şi noi, sfinţii Tăi, cu ajutor din cer lângă poporul Tău de la izvor pentru împlinirea zidirii care se ridică acum în curţile Tale cu el, spre folosinţa cea bineplăcută Ţie în toate ale Tale cu poporul Tău, şi la cuvântul Tău vom ajuta, Doamne, pe cei ce au de lucrat la lucrul Tău cu ei. Amin.

– Vă dau după iubirea voastră, o, sfinţi iubiţi şi iubitori de poporul Meu, căci voi din cer lucraţi, iar ei de pe pământ, şi frumoasă este unirea cerului cu pământul întru lucrările Mele cu omul!

Binecuvântată să fie unirea celor din cer cu poporul Meu de la izvor pentru facerea a toate câte se fac în curţile Mele de azi pe pământ, spre slava şi odihna Mea din zilele acestea! Eu sunt Cel ce binecuvintez fără să-Mi ceară omul, căci acolo unde vieţuiesc ai Mei, acolo sunt şi Eu, şi le pregătesc lor loc cu Mine, Eu lor, şi ei Mie, căci Eu cu omul îmi lucrez lucrările Mele, şi aşa lucrez din veac şi până în veac. Gândurile cele răutăcioase ale celor ce vă urăsc pe voi şi vă vorbesc de rău, căci aşa li s-a dat limba de multă vreme, să se depărteze de peste voi cu lucrarea lor cea rea gândurile lor rele, iar voi să lucraţi sub Duhul Meu, sub harul Meu, fiilor. Amin.

Voiesc să se uite fiii oamenilor în cuvântul Meu cel de peste poporul Meu cel de la izvor şi să ia ei înţelepciune la toate câte se fac după cuvântul Meu în poporul Meu şi să se umilească cu înţelepciunea lor, prin care ei zic şi fac, fără ca Eu, Domnul, să fiu în acestea ale lor. O, nu e bine să facă omul după mintea lui pe pământ, căci pământul este al Domnului. Omul însă s-a despărţit de Mine şi face el, şi de aceea se dărâmă tot ce face el, şi nici în veşnicie nu rămân cele ce se dărâmă ale lui, că şi le face singur, şi nu este Dumnezeu în cele făcute de om, iar lucrarea Mea de nou Ierusalim a venit în zilele acestea din cer pe pământ ca să-l înveţe pe om că trebuie să lucreze după cuvântul Meu pe pământ, şi nu după plăcerea lui.

O, fii ai oamenilor! O, voi, cei ce vă numiţi creştini ai lui Hristos! Veni-veţi voi, oare, spre umilinţă înaintea Mea ca să vedeţi deşertăciunea în care vă zbateţi şi din care nu vă alegeţi cu nimic? O, căutaţi spre Ziditorul a toate, căutaţi spre Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor văzutelor şi nevăzutelor şi vedeţi lucrările Lui şi înţelepţiţi-vă! Veniţi să întrebaţi pe Domnul în toate câte voi sunteţi şi lucraţi! Veniţi la Mine ca să vă învăţ să fiţi fii ai binecuvântării, că iată-Mă cuvânt de facere peste pământ! Am carte deschisă între Mine şi voi şi Mă scriu în ea cu grăirea Mea cu voi, şi cartea mărturiseşte că Eu vă grăiesc vouă. Veniţi şi vedeţi ce grăieşte cu voi cuvântul Meu din zilele acestea! Veniţi şi învăţaţi de la Mine cărările vieţii! Veniţi de luaţi lumină pe cărările voastre, căci mergeţi fără Dumnezeu pe cărări străine de cărările Lui! Veniţi spre pocăinţă pentru despărţirea dintre Mine şi voi, şi pocăinţa vă va învăţa să vă daţi Mie locaş, să-Mi daţi inima ca să v-o umplu de vedere din cer şi de credinţă şi de mântuire apoi! Păcatele vă despart de Mine şi vă ţin în stricăciune de suflet, dar sufletele voastre cer tainic împărăţia Mea, din care ele purced în voi, iar voi nu ştiţi să înţelegeţi suspinul sufletelor voastre, de unde vine şi unde se duce suspinul lor. Veniţi să vă dau de la Mine ca să fiţi bogaţii Mei pe pământ, bogaţi în Dumnezeu, bogaţi în harul cel de sus! Veniţi la Mine pe calea rugăciunii pentru iertarea păcatelor voastre, aşa cum părinţii cei sfinţi v-au lăsat povaţă sfântă, şi Mă veţi găsi răspunzându-vă vouă, după umilinţa inimii voastre vă voi răspunde Eu! Amin.

Şi acum, Mă întorc la tine, poporul Meu, şi îţi spun: pace ţie, pace în toate durerile tale pentru Mine! Nu este om mai bogat în har, mai bogat din cer ca şi omul care poartă cu Mine pe pământ durerile Mele, nefugind de Mine, Cel atât de durut de la om. Cel ce poartă pe pământ

durerile lui Dumnezeu, acela a scăpat de sine şi poartă numai de la Mine şi se face purtător de Dumnezeu şi se face vindecător Mie şi alifie răcoritoare de rane pentru Mine, Cel atât de părăsit de om, căci omul stă fără Dumnezeu pe pământ şi îşi duce din greu necazul său.

Pace ţie, popor de la izvor! îţi dau, tată, puteri sufleteşti şi trupeşti şi îţi dau îngerii şi sfinţii în lucrarea ta cu Mine şi te vor ajuta sub greu, şi sub tot lucrul tău cu Mine. Fii credincios! O, poporul Meu, să fii ca Avraam în credinţă, fiule, căci Eu i-am dat lui după credincioşia lui şi l-am pus în cer părinte al celor credincioşi, şi toţi se odihnesc în sânul lui când vin la odihna lor, iar Eu sunt Dumnezeul lui Avraam. Amin.

Eu sunt Domnul Dumnezeul, tău, poporul Meu, Eu sunt Mântuitorul tău, tată, şi te sprijin din cer şi de pe pământ, căci tu eşti al Meu. învaţă mereu, învaţă să fii al Meu mereu, învaţă, poporul Meu, căci numai cei ce învaţă de la Mine mereu, numai aceia sunt mereu ai Mei, numai ai Mei, mereu cu Mine, iar Eu mereu, mereu cu ei, mereu, poporul Meu, mereu, mereu cu ei. Amin, amin, amin.

15/28-06-2009